

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 czerwca 2021 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Frank Peterson / Google LLC, YouTube LLC, YouTube Inc., Google Germany GmbH (C-682/18) i Elsevier Inc. / Cyando AG (C-683/18)

(Sprawy połączone C-682/18 i C-683/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Własność intelektualna – Prawo autorskie i prawa pokrewne – Oferowanie platformy do udostępniania filmów lub platformy do przechowywania i udostępniania plików oraz zarządzanie tymi platformami – Odpowiedzialność operatora za naruszenia praw własności intelektualnej dokonywane przez użytkowników jego platformy – Dyrektywa 2001/29/WE – Artykuł 3 i art. 8 ust. 3 – Pojęcie „publicznego udostępniania” – Dyrektywa 2000/31/WE – Artykuły 14 i 15 – Przesłanki korzystania ze zwolnienia od odpowiedzialności – Brak wiadomości o konkretnych naruszeniach – Zawiadomienie o takich naruszeniach jako warunek uzyskania nakazu sądowego]

(2021/C 320/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Frank Peterson (C-682/18); Elsevier Inc. (C-683/18)

Strona pozwana: Google LLC, YouTube LLC, YouTube Inc., Google Germany GmbH (C-682/18); Cyando AG (C-683/18)

Sentencja

1) Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/29/WE z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że operator platformy do udostępniania filmów lub platformy do przechowywania i udostępniania plików, na której użytkownicy mogą bezprawnie podawać do publicznej wiadomości treści chronione, nie dokonuje „publicznego udostępniania” tych treści w rozumieniu tego przepisu, chyba że przyczynia się – w inny sposób niż samo udostępnienie tej platformy – do publicznego udostępniania takich treści z naruszeniem prawa autorskiego. Jest tak zwłaszcza w przypadku, gdy ów operator posiada wiarygodne wiadomości o bezprawnym udostępnieniu treści chronionych prawem autorskim na swojej platformie, a mimo to niezwłocznie ich nie usuwa lub nie blokuje do nich dostępu, bądź gdy ów operator, mimo iż wie lub powinien wiedzieć, że co do zasady użytkownicy jego platformy bezprawnie podają do publicznej wiadomości treści chronione za jej pośrednictwem, nie wdraża odpowiednich rozwiązań technicznych, których można oczekiwać od operatora wykazującego należyłą staranność w jego sytuacji, w celu wiarygodnego i skutecznego przeciwdziałania naruszeniom praw autorskich na tej platformie, bądź też gdy ów operator uczestniczy w wyborze treści chronionych bezprawnie udostępnianych publicznie, udostępnia na swojej platformie specjalne narzędzia umożliwiające bezprawne udostępnianie takich treści lub świadomie wspiera takie udostępnianie, o czym może świadczyć przyjęty przez tego operatora model biznesowy, który zachęca użytkowników jego platformy do bezprawnego publicznego udostępniania na niej chronionych treści.

- 2) Artykuł 14 ust. 1 dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywy o handlu elektronicznym) należy interpretować w ten sposób, że działalność operatora platformy do udostępniania filmów lub platformy do przechowywania i udostępniania plików jest objęta zakresem stosowania tego przepisu, pod warunkiem że operator ten nie odgrywa aktywnej roli, dzięki której ma informacje o treściach zamieszczonych na jego platformie i może je kontrolować.

Artykuł 14 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2000/31 należy interpretować w ten sposób, że brak możliwości skorzystania przez operatora – w oparciu o ten przepis – ze zwolnienia od odpowiedzialności przewidzianego w tym art. 14 ust. 1, jest uzależniony od posiadania przez niego wiadomości o konkretnych bezprawnych działaniach ze strony użytkowników tej platformy dotyczących zamieszczonych na niej treści chronionych.

- 3) Artykuł 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie sytuacji, w której podmiot praw autorskich może na podstawie prawa krajowego uzyskać nakaz sądowy przeciwko pośrednikowi, którego usługi zostały wykorzystane przez osobę trzecią do naruszenia przysługujących mu praw bez wiedzy owego pośrednika w rozumieniu art. 14 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2000/31, dopiero wówczas, gdy przed wszczęciem postępowania sądowego ów pośrednik został powiadomiony o tym naruszeniu i nie podjął niezwłocznie działań, aby usunąć dane treści lub zablokować do nich dostęp i zapewnić, by takie naruszenia nie powtarzały się. Do sądów krajowych należy jednakże zapewnienie, aby stosowanie takiego warunku nie powodowało opóźnienia rzeczywistego zaprzestania naruszenia w sposób powodujący nieproporcjonalną szkodę dla tego podmiotu.

(¹) Dz.U. C 82 z 4.3.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 czerwca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Satversmes tiesa – Łotwa) – Postępowanie wszczęte przez B

(Sprawa C-439/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych – Rozporządzenie (UE) 2016/679 – Artykuły 5, 6 i 10 – Ustawodawstwo krajowe przewidujące publiczny dostęp do danych osobowych dotyczących punktów karnych za wykroczenia drogowe – Legalność – Pojęcie „danych osobowych dotyczących wyroków skazujących i naruszeń prawa” – Ujawnienie w celu poprawy bezpieczeństwa na drogach – Prawo publicznego dostępu do dokumentów urzędowych – Wolność informacji – Pogodzenie z prawami podstawowymi do poszanowania życia prywatnego i ochrony danych osobowych – Ponowne wykorzystywanie danych – Artykuł 267 TFUE – Skutki w czasie orzeczenia prejudycjalnego – Przysługująca sądowi konstytucyjnemu państwa członkowskiego możliwość utrzymania w mocy skutków prawnych ustawodawstwa krajowego niezgodnego z prawem Unii – Zasady pierwszeństwa prawa Unii i pewności prawa]

(2021/C 320/03)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Satversmes tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: B

przy udziale: Latvijas Republikas Saeima